

פסח במקרא, מקורות

1. שמות פרק יב

(א) ויאמר יקנוק אלמשה ואלאהרן בארץ מצרים לאמר: (ב) החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: (ג) דברו אלכלעדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שח לביתאבת שח לבית: (ד) ואםימעט הבית מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אלביתו במקסת נפשות איש לפי אכלו תכסו עלישה: (ה) שח תמים זכר ברשנה יהיה לכם מרהכפשים ומרהעגים תקחו: (ו) והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר זום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדתישראל בין הערבים: (ז) ולקחו מרהדום ונתנו עלשתי המזוזות ועלהמשקוף על הבתים אשריאכלו אתו בהם: (ח) ואכלו אתהבשר בלילה הגה צליאש ומצות עלמררים יאכלהו: (ט) אלתאכלו מפנול זא ובשל מבשל במים כי אםצליאש ראשו עלפרעיו ועלקרבו: (י) ולאיתותירו ממנו עדבקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרפו: (יא) וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים געליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליקנוק: (יב) ועברתי בארץמצרים בלילה הגה והכיתי כלבכור בארץ מצרים מאדם ועדבהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יקנוק: (יג) והיה הדום לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתל אתהדום ופסחתי עלכם ולאיהלה בכם נגף למשחית בהפתי בארץ מצרים: (יד) והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליקנוק לדרתיכם חקת עולם תחגהו:

- (טו) שבעת ימים מצות תאכלו אף ביום הראשון תשביתו שאר מבתים כי לאכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עדיום השבעי:
- (טז) וביום הראשון מקראקדש וביום השביעי מקראקדש יהיה לכם כלמלאכה לאיעשה בהם אף אשר יאכל לכלנפש הוא לבדו יעשה לכם:
- (יז) ושמתם אתהמצות כי בעצם היום הזה הוצאתי אתצבאותיכם מארץ מצרים ושמתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם:
- (יח) בראשון בארבעה עשר זום לחדש בערב תאכלו מצת עד זום האחד ועשרים לחדש בערב:
- (יט) שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי לאכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ:
- (כ) כלמחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: פ

2. שמות פרק יב

(כא) ויקרא משה לכלזקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח: (כב) ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשרבסוף והגעתם אליהמשקוף ואלשתי המזוזות מדהדום אשר בסוף ואחם לא חצאו איש מפתחביתו עדבקר: (כג) ועבר יקנוק לנגף אתמצרים וראה אתהדום עליהמשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יקנוק על הפתח ולא יתן המשחית לבא אלבתיכם לנגף: (כד) ושמתם אתהדבר הזה לחקלק ולבניד ערעולם: (כה) והיה כיתבאו אליהארץ אשר יתן יקנוק לכם באשר דבר ושמתם אתהעבדה הזאת: (כו) והיה כייאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: (כז) ואמרתם ובחפסח הוא ליקנוק אשר פסח עליבתי בניישראל במצרים בנפשו אתמצרים ואתבתינו הציל ויקד העם וישתחוו: (כח) וילכו ויעשו בני ישראל באשר צוה יקנוק אתמשה ואהרן בן עשו: ס

3. שמות פרק יב

(כט) ויהיו בחצי הלילה ויקנן הבה כל־בכור בארץ מצרים ׀ מבכר פרעה הישב על־כסאו עד בכור השכי אשר בקית הבור וכל בכור בהמה: (ל) ויקם פרעה לילה הוא וכל־עבדיו וכל־מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אי־ישם מות: (לא) ויקרא למושה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גִּם־אתם גִּם־בני ישראל ולכו עבדו את־יקנן כד־ברכם: (לב) גִּם־צאנכם גִּם־בקרכם קחו באשר דברתם ולכו וברכתם גִּם־אתי: (לג) ותחזק מצרים על־העם למהר לשלחם מן־הארץ כי אמרו פלנו מתים:

(לד) וישא העם את־בצקו מרם יהמין משאתם צררת בשמלתם על־שכמם:

(לה) ובני־ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים בלי־כסף וכלי זהב ושמלת:

(לו) ויקנן נתן את־חזו העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את־מצרים: פ

4. שמות פרק יב

(לז) ויסעו בני־ישראל מרעמסס סכתה קשש־מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: (לח) וגם־ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: (לט) ויאפו את־הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי־גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם־צדה לא־עשו להם: (מ) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: (מא) ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל־צבאות יקנן מארץ מצרים: (מב) ליל שמרים הוא ליקנן להוציאם מארץ מצרים הוא־הלילה הזה ליקנן שמרים לכל־בני ישראל לדרתם: פ

5. שמות פרק יב

(מג) ויאמר יקנן אלמושה ואהרן זאת חקת הפסח כל־בכור לא־יאכל בו: (מד) וכל־עבד איש מקנת־כסף ומלתה אתו אן לאכל בו: (מה) תושב ושכיר לא־יאכלו בו: (מו) בבית אחד ואכל לא־תוציא מרהבית מרהבשר חוצה ועצם לא תשברו בו: (מז) כל־עדת ישראל יעשו אתו: (מח) וכיגור אתך גר ועשה פסח ליקנן המול לו כל־זכר ואן יקרב לעשתו והנה כִּאֲזַח הארץ וכל־עַרְל לא־יאכל בו: (מט) תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם: (נ) ויעשו כל־בני ישראל באשר צוה יקנן את־מושה ואת־אהרן כן עשו: ס

6. שמות פרק יב

(נא) ויהי בעצם היום הזה הוציא יקנן את־בני ישראל מארץ מצרים על־צבאתם: פ

7. שמות פרק יג

(א) וידבר יקנן אלמושה לאמר: (ב) קדשלי כל־בכור פטר בלדתם בני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: (ג) ויאמר משה אלהים זכור את־היום הזה אשר יצאתם מצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יקנן אתכם מזה ולא יאכל חמץ: (ד) היום אתם יצאתם בחדש האביב: (ה) והיה כי־ביאך יקנן אל־ארץ הפנויה והחתי והאמרי והחני והיבוי אשר נשבע לאבתך לוח לך ארץ ובה חלב ודבש ועבדת את־העבדה הזאת בחדש הזה: (ו) שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליקנן: (ז) מצות יאכל את שבעת הימים ולא־יראה לך שאר כל־זבל: (ח) והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יקנן לי בצאתי ממצרים: (ט) והיה לך לאות על־ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יקנן בפיך כי ביד חזקה הוציאך יקנן ממצרים: (י) ושמרת את־החקה הזאת למועדה מימים ימימה: ס

8. שמות פרק יג

(יא) והיה כי־ביאך יקנן אל־ארץ הפנויה כאשר נשבע לך ולאבתך ונתנה לך: (יב) והעברת כל־פטר־החם ליקנן וכל־פטר־שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליקנן: (יג) וכל־פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: (יד) והיה כי־ישאלך בנך מחר לאמר מה־זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יקנן ממצרים מבית עבדים: (טו) ויהי כיהקשה פרעה לשלחני ויהרג יקנן כל־בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד־בכור בהמה על־כך אני זבח ליקנן כל־פטר־החם הזכרים וכל־בכור בני אפדה: (טז) והיה לאות על־זרעה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יקנן ממצרים: ס

9. במדבר פרק לג

(א) ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל־מצרים: